

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

NEMJELNIK RETENKÉNT EGYSEBEN:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlévtár (városháza,
földszint 7. sz. ide küldendő
a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendő a
előfizetési díjak és hirdete-
sek.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A vármegyei tisztviselők főként a levéltá- rosok fizetési fokozati beosztása és rang- osztályozása.

Írta: **Osváth Lajos**

Bihar vármegye főlevéltárosa.

A vármegyei tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyze-
tének statusrendezési, fizetési fokozati beosztásának a
„Vármegyei tisztviselők egyesülete“ által készített tervezete
lett ismeretessé „A Vármegye“ 1911 március 25-iki szá-
mából és abból a legmélyebb fájdalommal, a legnagyobb
sajnálattal látjuk azt a igazságtalanságot, amit a javaslat a
vármegyei levéltárnokok testületével szemben elkövet, mert
míg az egész, az összes más alkalmazottak két kézzel
kapnak, a levéltárnokoknak semmit, vagy csekély részük-
nek 21, mond 21 embernek juttat valamit! Tudjuk, de legalább
is hisszük, hogy ez a méltatlan elbirálás nem az iránytadó
vezetők részéről nyilatkozik meg velünk szemben csak a
helytelen és téves információ folyamánya. Ok reá nem is
található, így más motivumban kell azt keresnünk s ilyenl-
állapítható meg ama körülmény is, melyet „A Vármegye“
1911 május 6-iki száma konstatál, hogy t. i. „az országos
egyesületnek tudomása van arról, miként különösen az
árvaszéki tisztviselők, ügyészek és járárosokvok serelemtől
tartanak, ezért azokat megnyugtatta, miként az egyesület
vezetősége érdekeiket megfogja védeni“. Ám nincsenek
említve a levéltárnokok, akiket pedig különlegesen ki ke-
lene emelnie. Ez az elhallgatás aztán azt a látszatot kelti,
mintha a levéltárnoki kar azonosítaná magát az egyesület
tervezetével, holott erről egyáltalában szó sem lehet, mert
ez a tervezet főként a mi érdekeinket sérti.

Az 1904. évi javaslat szerzője a kvalifikációval vette
félre az illetékeseket s ezzel indokolta a levéltárnokok le-
szorítását. Ez azonban el nem fogadható, mert hiszen lát-
juk, hogy hasonló kvalifikáció van előírva a számvevők-
és állampénztári tisztviselőknél is és azok mégis bejutnak
a VII. fizetési osztályba 66-an s a VI-ikba 13-an mint fő-
számtanácsos, adóhivatali főpénztárnok, miniszteri számv-
vevőségi igazgatók, s ennyien most is fel vannak véve az
1911. évi költségvetésbe; a Nemzeti muzeum könyvtár-
igazgatója is az V-ik fizetési osztályban van; pedig mi a
vármegyei könyvtárosai is vagyunk.

De hogy a kvalifikáció nem helyet álló indok, igazolja
az is, hogy akkor a 4 középiskolai kvalifikációs irodaigaz-
gatókat, telegkönyvvezetőket mi joggal lehet a 8 gymn.
érettségis és szakvizsgás egyénnel egy fizetési osztályba
helyezni! Hiszen ha a 4 középosztályú irodaigazgatók a
IX-ik, a telegkönyvvezetők a VIII. fizetési osztályba tehető-
k, ugy a 8 osztály érettségis jobbjára egyetemi és szakvizsgás
levéltárnokok, illetve *hivatalvesztő főlevéltárnokok* szintén
jogosan megilleti a legfelsőbb fokban VI-ik osztály, de a

VII-ik mindenesetre és ha ennyit sem adnak meg részünkre,
akkor a sokat hangoztatott igazság, méltányosság s egyenlő
elbánás csak fictió, mivel itt csekély létszámunk miatt nem
a fedezet, de a jóakarathány állhat csak ellene jogos ki-
vánságunknak!

A kvalifikációs kifogás ma már különben sem áll meg,
mert ezt időközben kiküszöbölte az élet, 57 törvényhatósági
levéltárnoknak lévén már meg az egyetemi — alispáni —
képzettsége. A tapasztalat ugyanis azt igazolta, hogy az
1883. évi kvalifikáció nem elégséges, nem megfelelő (1883-ban
is csak szükségből elégedtek meg vele, mert az akkori
alacsony fizetésekre nem kaptak magasabb képzettségű
egyéneket s csak a fejlesztés alapjául fogadtattott el). Akik
csak ezzel a képzettséggel léptek a levéltárnoki pályára,
azok semmit sem produkáltak a napi adminisztráción ki-
vül. A magasabb képzettségűek azonban kultúrtevézőkké
váltak mindenütt, különösen ott, ahol a vármegyei veze-
tőkben is volt szakértek. Csak ilyen alapon vehette a ke-
zébe jelen sorok szerény írója Osváth Lajos Bihar vármegyei
főlevéltárnoka is egy olyan nagy irodalmi műnek a szer-
kesztését, aminőnek „Az országos magyar nemességi lexikon“
tervezetik, — 70-nél több szakmunkatárssal, — amelyet még
magyar nemzeti irodalmunk eddig nem produkált, s szinte
ilyen magasabb képzettségűek azok a többi levéltárnokok
is, akiknek nevét a szakirodalom már régen ismeri mint
pl. dr. Alapi Gyula (Komárom), Balogh Gyula (Vas megye),
Közeghy Sándor (Pest m.), Dongó Gyárfás Géza (Zemplén
megye), Osztie Andor (Temes), Koncz Ákos és Zoltai Lajos
(Debreczen), dr. Förster Jenő (Szepes m.), Gálóczi Zoltán
(Ung m.), Várady Ferenc és Andrecky József (Baranya m.),
Orosz Ernő (Heves m.) Richter Ede (Selmeczbánya), Kovács
Albin (Komárom város), Schmall Lajos (Budapest), Jelinek
Miksa (Temes m.), Kriskó János (Kőrömczbánya), Korponay
János (Abauj m.), Batka János (Pozsony város), Inczedy
Alajos (Szabolcs m.), dr. Kiss István (Győr m.), dr. Magas-
házy Béla (Borsod m.), Czobor Alfréd (Abauj m.), dr. Cser-
nány Dániel (Gömör m.), dr. Toldy László (Budapest) stb.
stb., akik mindannyian vastag kötetű könyvekkel igazolták
a levéltárnoki állás kultúr fontosságát s tarták fel levéltár-
raikat a nemzeti szellemi erő s történelem kutatóiraiként.
Ha a mostani tervezet azonban velük szemben a maga rideg-
ségében valószínűleg meg, úgy elvesztik munkakedvüket, mert
ami kilátást a jelen tervezet ígértétele részükre ma mutat,
azt a posta, távirtda és vasuti, pénzügyi, igazságügyi szol-
gálat 4 középosztályt végzett alkalmazottjait már régen él-
vezik, az érettségis kvalifikációsainak pedig nyitva van a
VII-ik osztály is.

Már 1892-ben a „Nemzet“ hasábjain Porzsol Kálmán
hosszasan értekezett a vármegyei levéltárak fontosságáról,
megállapítja, hogy ezek az egyes vármegyék kulturai fejlő-
désének hű tükréi, historiai emlékeinek megőrzői, s hogy

a vidék minden nagyobb városában a vármegye székhelyén levő levéltár a tudományosságának egy kis vára, a vidéki kultúra oly gócpontjai, amilyenek minden művelt nyugati államban vannak s amelyek nélkül egy ország egészséletes fejlődése sem képzelhető el, s ugyanezt erősíti meg Dr. gróf. Széchenyi Miklós váradí püspök (voll esztergomi püspöki levéltárnok) 1911 május 29-én beiktatási ünnepének előestéjén a biharmegyei régészeti egyeslet üdvözlő beszédére adott feleletével, amidőn azt mondja, hogy a levéltárak irtéktervére „a régészeti egyeslet a magyar kultúrának, magyar hazafiságának fontos tényezője“.

Különböen állásunk tudományos jellegét az 1899. évi 3648. eln. sz. belügyminiszteri elvi jelentőségű határozat már megállapította (L. Elvi határozatok folyomány 103. lap), de az 1894. évi 1854. eln. sz. Belügyminiszteri körrendelet is különös fontosságot tulajdonít a levéltáraknak s felhívja a figyelmet a levéltárak korszerű fejlődésére, — az 1901. évi 94.365. sz. belügymin. intézkedés a főlevéltárakat az I-ő aligazg. főszolgabíró s árvászeki ünnökkel egy napidij osztályba sorozta, tehát egyforma jogot állapított meg részükre, ám mi levéltárnokok — főként az 1890. évi 48.720. belügym. rendelet óta, amikor az irattár és levéltár teljes elválasztása kimondott, nem is hivatalt, de hivatást töltünk be, miként ezt a fentebbi névsor igazolja.

A számvévi és pénztári szaknál is nyitva van a VII. és VI-ik osztály a hasonló kvalifikációnak, pedig a „Magyar közigazgatás“ 1898-ik évfolyamának külön lenyomatát képező füzet 7-ik lapja szerint „a levéltárnok becsesebb kincstárnak az öre, mint a pénztárnok, mivel a vármegyék egyes családok multja, küzdése, balsorsa és dicsősége a levéltár poros polcán van megőrizve és oda szakember kell, mert a levéltárnoki állás jártasságot követel a történelmi tudományok minden szakában, ép úgy, mint a geneologia és heraldikában is, a szakképzettséget honorálni kell, miként a művelt külföld teszi. Kérjük azért mi is, hogy a 21 al-levéltárnok, (levéltári sortárnok, levéltári segéd) egyharmada a XI., egyharmada a X-ik, egyharmada a IX-ik, a 63 hivatalvezető levéltárnok és főlevéltárnok, egyharmada a VIII., egyharmada a VII. és egyharmada a VI. osztályba vétessek fel a törvénybe. Amennyiben pedig a jelen költségvetés már e csekély fedezettel sem rendelkeznék, belenyugszunk abba, hogy a törvény reánk vonatkozó része csak a jövő évben hajtassék végre!

A közegészségügyi bizottság ülése.

Debreczen közegészségügyi bizottsága f. hónap 16-án ülést tartott Körner Adolf th. főjegyző elnöklésével. Az ülést a csatornaépítés és a magánházaknál ennél fogva előállható egészségügyi állapotokkal Tüdös Kálmán dr. behatóan foglalkozott s hosszú, megokolt előterjesztésében rámutatott a bajokra s azok lehető orvoszureire. A bajok különösen a következők: A régi csatornákat sok helyen elzárták s új csatorna még nincsen s általában, hogy a házi szennyvizek kellő elvezetést nem kapnak. Hossu vita után, amelyben Somogyi Zoltán dr., Körner Adolf, Fráter Imre dr., Burger Péter dr. szóáltak fel, a bizottság Aczél Géza főmérnök fővilágosításának meghallgatásával a következőkben állapodott meg:

Az egészségügyi bizottság abban, hogy a csatornázási munkálatok folyamán a házi csatornákat elzárják, veszedelmet lát. Valamint abban is, hogy az esővíz lefolyását nem biztosíthatják.

Miután a csatornázás csak vízvezetékkel működhetik zárvatlanul, a vízvezeték pedig még nincs kész, ennek

sürgősségét a tanács mondja ki s elintézését sürgesse meg.

Az utcai esővíz levezetés buntosítása céljából a tanács a vízvezetőket azonnal beálhathatja.

Az eddig volt emésztőgödörök árnyékszékek megbolgatását nemcsak feleslegesnek, hanem veszedelmesnek is tartja. Ha pedig eddig az már csatornán állott, az tovább is így hagyandó, azonban minden nap mésztejével, rézgáliccal fertőtlenítenendő s a ház minden lakója után naponként öt liter vízzel öblendő.

Egylemmreméltó javaslatot terjesztett be Burger Péter dr. A javaslat célja, hogy a vízvezeték ügyét közvetlenül a belügyminiszterrel sürgesse meg a tanács.

A javaslatban rámutat arra, hogy a házi csatlakozások, az aknák és csatorna szemek munkáinak késedelmes megkezdése, a vízvezeték hiánya már eddig is óriási anyagi károkat okozott a városnak, amelyet most a koleraveszedelem még nagyobb egészségügyi károkkal fenyeget. A bajnak oka pedig a közegészségügyi mérnöki osztály. A terjedelmes és alapos megokolással készült javaslatot így fejezi be:

Elhárítva magunkról mindennemű felelősséget, ráháritjuk azokra, akik az áldatlan helyzetnek tulajdonképeni közvetlen okozói, a földművelésügyi miniszterium vizrajzi osztályára, ahonnan az eredeti tervek kaptak és ahonnan természetesen mindenkor a kellő időben kellett volna a részlet tervek és kiírási műveleteknek is leérkezniök, hogy mind ez nem így történt, óriási anyagi károkat szenvedtünk, és esetleg még nagyobb pótolhatatlan közegészségi károk fenyegetnek, viseljük ök a felelősséget, mi kötelességszerűen csupán az utóbbi okból legfőbb fórumunkhoz, a belügyi kormányhoz fordulunk, kérve, — hogy az aktákban hatáskörében sürgősen intézkedni méltóztassék.

A javaslat egyhangy elfogadása után dr. Tüdös Kálmán főorvos még kijelentette, hogy az egészségügyi vizsgálatokat, szeméket, felügyeletet pontosan tejesítik a kerületi orvosok. Bejelentette még, hogy az új egészségügyi szolgálati szabályzat már elkészítette, beterjesztésével vár még azonban, hogy a drezdai kiállításon szerzendő tapasztalatokat esetleg még értékesíthesse.

Az egészségügyi bizottság végül az utcai szemét elbördása és elhelyezése kérdésének tanulmányozására küldte és javaslattételre megbizta Aczél Géza főmérnököt, Rostás István főkapitányt és Tüdös Kálmán dr. főorvost.

Gársas kirándulás Nagybányára.

Nagybánya sz. kir. várost immár szinte általánososan Szatmár vármegye gyöngyének nevezik. És az ő bányaváros, amely most rohamos lépésben halad a modern fejlődés útján, erre az elnevezésre méltán rá is szolgál, nemcsak pártatlan és még külföldön is ősmert természeti fekvésénél fogva, hanem azon nagy gazdasági miatt is, melyet arany, ezüst és más bányában, mérőföldekre terjedő erdőségeiben, világhírű gyümölcsöseiben és általán a legváltozatosabb természeti kincsekben rejt, vagy amelyekkel a külvilág Kojeidoszkopikus pompájában büszkélkedik.

Nagybányának ezen kincsei miatt települt itt le a magyarországi és külföldi festőművészek egyik legjelentősebb kolóniája, melynek virágzására a város már több százszerezett költött; a hegyek kiapadhatatlan gazdagsága miatt virágzának itt a kincstár és magánosok bányavállalatai, ezért fejlődött itt ki még évszázadokkal ezelőtt az életerős ipar, s ezért van itt magas színvonalon a magyar kultúra, hogy hivatást

a nemzetiségi végvidéken, mint a magyarság öre, lelkiismeretesen teljesíthesse.

Nagybánya sz. kir. város természeti szépségeit, s ezek között a páratlan Széchenyi ligetet, s a megszámlálhatatlan szebbnél-szebb kiránduló helyeket, meg a nagyszerűbbnél-nagyszerűbb közfelfokvó hegyeket, furdókat az idegen ez ideig nem élvezhette, mert bár a közlekedési viszonyok úgy az alföld, mint Erdély felől a lehető legkedvezőbbek, mégis ezideig nem álltak rendelkezésre azok az egészségügyi és kényelmi intézmények, melyek még a legkényesebb kiránduló közönség igényeit is kielégíthetik.

Nagybánya város ma már az egész országban egyedül-állóló vízvezetékekkel és kitűnő vízzel rendelkezik, csatornázása most van építés alatt, villanyvilágítása kifogástalan, hegyi utjai elsőrendűek, s a város tulajdonát képező *István király*-szálló 52 modernül berendezett szobával, gyönyörű étteremmel és kávéházzal fogadja a kiránduló, s igazi magyar vendégszeretettel áll rendelkezésére.

Az István király-szálló részvénytársaság mostanában társas kirándulások rendezését határozta el és az első ilyen kirándulás június hó 10. és 11-én volt; azonkívül július, augusztus, szeptember és október havának minden első szombatján és vasárnapján rendez ilyen kirándulást. A kirándulás részvételi díja személyenként 45 kor., melyből 20 kor. foglaló küldendő minden hó végéig a részvénytársaság címére.

A program lapunk szerkesztőjénél (városház, földszint 7. sz.) megtekinthető, ahol mindennemű felvilágosítást is adunk.

Olvasóink figyelmét felhívjuk ezen kirándulásokra. Ezt a gyönyörű várost, melynek élén ez idő szerint *Makray Mihály* dr. polgármester áll, aki csak teheti, tekintse meg. A polgármester és a vezetése alatt álló városi tanács néhány évi fáradsztó munka után oly sok áldásos intézményt létesítettek ott, hogy méltán a legnagyobb dicséret illeti meg őket. *Makray Mihály* dr. polgármester művelt elméje ideálisan gondolkozó fő, aki gondolatait a nagy alkotások előtt szívén szűri keresztül. Nem csoda tehát, ha nagyon sokan keresik fel ezt a szép és haladó várost, hol nemcsak szórakozni és üdülni, de tanulni is lehet.

A városi muzeum gyarapodása.

Muzeumunk gyűjteményterai szaknövekedéséhez az idén már eddig is számosan járultak különböző ajándék-tárgyakkal. A következő ajándékokat kaptuk I. a könyv-és kézirattár számára: Délmagyarországi muzeumtól (Temesvár) Értesítője XXVI. évfolyamát. Halász Istvántól (Budapest) hafasaf alkalmi zeneszerzőművek, amelyet közbenjárásunkra március 15-én a debreczeni színházban előadtak. Jósza Audrástól (Nyiregyháza) archaeologiai értekezéseket. Komlóssy Miklóstól néprajzi tárgyainak fényképeit. Közköztudásügyi minisztériumtól 'Malonyay Dezső magyar nép művészete c. művének III. kötetét (állami letétül) Lőfkovits Arthurtól 12 drb régi debreczeni könyvet s a városába Daguerotip fényképét, Ludányi Bay Iónától (Csaroda Bereg m.) II. Rákóczi Ferenc-rudostól nyugvóhelyéről készült fényképeket, amelyek az öreg Mándazzó szerszeretet is ábrázolják, amint a dicső emlékü fejedelem halála évfordulóján Bay Ilona kérésére az oltár előtt imádkozik: továbbá Thaly Kálmánnak a millenniumi emlék oszlopkőről írott munkáját. Orosz Endrétől (Aphida) archaeologiai értekezést. Téglás Gábortól (Bpest) négy darab történelmi tanulmányát. Váci muzeum-egylettől 4 drb kiadványát. Városi-nyomdától 66 drb nagyobb és kisebb nyomtatványt.

Veszprémi muzeumtól, évi jelentését. Zoltai Lajostól kisebb történelmi értekezéseket. II. a régiség-tár számára: Derecsk községtől empire izlésű nagy, nehéz, diszes vasládát, melyet 1849-ben a debreczeni csata után a menekülő honvédsereg hagyott Derecskén; továbbá 1810-ben készült főbirói szék. Frid és Adorján csatornaépítő vállalkozók-tól: „Sabachvn“ feliratu, aranyozott markolatu csoska acéltört s különböző régi vastárgyakat. Ifj. Jóna Jánostól (szent kozmopuzsai lelet) bornorkoi edények töredékeit (andaházi-puzsai lelet) s egy különös alaku vastárgyat (ugyanonnan). Kereskedelmi és iparbanktól Szent-anna utcai háza építésénél talált keramikák és vasszeszközöket. Lengyel Imre nyug. kir. táblai bírótól (Hajduszaszobló) nyolccsöví, damasz-acél forgópisztolyt, amelyet edesatyja id. Lengyel Imre Bocskay-huszár tisztt Alulich tábornok „nyargonca“ Budavára bevételekor szerzett. A debreczeni 1848—1849-diki honvéd-egylettől honvéd ruházatot, bábra rakva. Nyiregyházi Kis Gábortól (Hajduhadház) korongos bronzfokot (poroszló-puzsai lelet) s egy pár vassarkanyut. L. Bay Iónától (Csaroda) Thaly K. intarziós lineáját. Ifj. Rankay Györgytől régi nagy vaslakatot. Riesz Henrikné s özv. Ungváry Mihálnétól nagyatyjuk diszesen faragott kerékglyártó ecéjét. Városi légszeszgyár igazgatóságától: régi lakatot. Végh Gyulától debreczeni vonatkozásu fényképeket és táncrendeket. Ifj. Wolafka Nándortól sirban talált köves ezüstgyűrűt. III. Éremtárunk részére. Özv. Feldmann Ferencztől, Halász Kálmántól, Kiss Lajostól, (Mester-u.), Kónya Lászlótól, Kovács Sándortól, Kisfaludy Svéd Lajostól, Sipos Józsefnétől (Hegyközszentimre) és Széll Kálmán tanító-képezdésztől különböző hazai, külföldi, római pénzeket, illetőleg pénzjegyeket. IV. Néprajz-tárunk számára Balogh Istvánnától (Csapó-u.) két szép régi kancsót, Frid és Adorján csatornaépítési vállalkozásról 40 darab különféle vasszerszámot, amelyek a csatorna építésénél kerültek elő, baltákat, taglókat, csizma- és lópátkókat, sarlókat, zablákat, evővillákat stb. Simonffy Emiltől diszes yatagánt. Szilágyi Gaborné Szűcs Juliánnától aranyos pártát. Ifj. Szilágyi Imrétől diszes keshüvelvt. Szoboszlai juhartartó gazdaságtól két régi nagy boros korsót. Özv. Ungváry Mihálnétól régi taggyalukat. V. Szép- és iparművészeti gyűjteményünk számára: Képzőművészeti Társulat (Újpest) 50 éves jubiliári bronzplakettjét (Róna műve). Közköztudásügyi minisztériumtól Telcs Ele: Boszorkány c. bronzplakettjét (állami letét). Lőfkovits Arthurtól: két olajfestésű arcképet s üveg festményt. Végh Gyulánétól „Szilágyi Erzsébet V. László előtt“ c. festmény után faragott ezüst kupakos nagy fapipát. Zoltai Lajostól a Hortobágy leírásához készült tollrajzokat. A szives ajándékozónak ez uton is hálaosan mond köszönetet a muzeum igazgatósága.

Hírek.

— **Kinevezés.** Domahidy Elemér főispán Tatay Zoltán dr.-t és Kiss Sándor dr.-t segélydíjas joggyakornokokká nevezte ki.

— **A drezdai kiállítás.** A városi Tanács dr. *Magos György* tiszti főügyészt, *Aczél Géza* főmérnököt, *Rostás István* rendőr-főkapitányt, *Tudós Kálmán* dr. tiszti főorvost, a világitási vállalatától pedig *Körner Adolf* th. főjegyzőt, tanácsnokot, *Debreczeni Jenő* igazgatót küldte ki a drezdai egészségügyi kiállításra.

— **A D. M. K. E. internátusa.** Városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése a D. M. K. E.-nek az általa felállítandó internátus céljára a Hatvan-utca végén szava-

zott meg területet. A D. M. K. E. újabban megkereste a városi Tanácsot, hogy ezen határozatától eltérőleg, adjon területet a nagyerdei csőszház mellett. A városi Tanács a napokban tárgyalván a D. M. K. E. megkeresését, kimondta, hogy a közgyűlés határozatát fenntartja. Valószínű tehát, hogy ily körülmények között a D. M. K. E. nem állítja fel az internátust.

— **Haldózás.** Mely részvétellel vettük a szomorú híradást, hogy Bernáth Kálmán kir. törvényszéki bíró folyó hónap 16-ikán hirtelen elhunyt. A megboldogult értékes tagja volt a kir. törvényszéknek és mint ember és családapa példásan töltötte be hivatalát. Nemeslelkű, egyenes jellemű férfi hnyit el benne, akinek emlékezete mindenkor fog élni azok szívében, akik ismerték és becsülték.

— **Kiss Albert és Dóczy Gedeon arcképe.** A Kossuth-utcai református leányiskolában szerdán délután lepeztek le Kiss Albert és Dóczy Gedeon sikerült művészi arcképeit szép ünnepség keretében. A megható szép ünnepségen nagyszámú közönség és a tanuló leányok is jelen voltak. Az igen szép, tartalmas emlékszedet Nagy Gyula igazgató-tanár mondta, méltatva a két kiváló férfi érdemeit, amelyek az intézet alapításának, fejlesztésének kitartó nehéz munkájában viték ki.

— **Tejvizsgálat Debreczenben.** A főkapitány ma rendeletet adott ki, amelyben elrendelte, hogy tehenártó gazdák állataikat vizsgáltsák meg, vajjon nem szenvednek-e azok száj- és körömfájásban. A száj- és körömfájásos tehenek teje ugyanis az emberekre is veszedelmes s már több megbetegedés is történt Debreczenben ilyen beteg tehenőtől eredő tej élvezete miatt. Szegeден pedig egy egész utca lakossága lett súlyos beteg. A megvizsgált állatok közül azok, amelyek egészségesek, igazolványt kapnak s a főkapitány figyelmezteti a közönséget, hogy csak olyan tejet vegyen, amelyről az eladó ez igazolvánnyal bizonyítani tudja, hogy egészséges tehenőtől származik. Az ilyen igazolványok hat napig érvényesek. Az első vizsgálat e hó 19-én reggel 7 órakor lesz a Csapó-utca végén. Ugyanezen nap délelőtt 10 órától 12 óráig a vizsgálatot folytatják a mikropércsi sorompónál. Délután 3 órától 5 óráig a Miklós-utca végén lesz hatóságí vizsgálat, június 20-án a Ferenc József-uton és a hadházi uton ejtik meg a tehenek megvizsgálását.

— **Köszönet a német gazdák fogadásáért.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület nevében ma Károlyi Mihály gróf melegbangu átiratban mondott köszönetet Debreczen városának ama szíves fogadtatásért, amelyben az itt volt német gazdákat részesítette.

— **Látogatók a Hortobágyon.** Az egri katolikus tanítóképző-intézet negyven tanulója több tanár kíséretében e hó 26-án Debreczenbe jön s meglátogatja a Hortobágyot. A diákokat Medgyaszay Miklós tanácsnok fogja kalauzolni.

— **Haldózás.** Pókay Benjamin hajdunási tekintélyes és közbecsülésben állott polgár folyó hónap 12-én elhunyt, Kovács József polgármesterünk sógorát gyászolja a megboldogultban, kinek temetésén folyó hó 14-ikén jelen volt. Béke poraira!

— **Az I. és II. osztályú kereseti adó.** Debreczen város adóügyi osztálya a következő hirdetőményt tette közzé: Az 1911-ik évi kereseti adó kivetési listajstromok elkészültvén, az 1883. évi XLIV. t.-c. 16. szakasza értelmében folyó évi június hó 14-ik napjától június hó 22-ik napjáig a városi adóhivatalban 8 napi közzéemlére lesznek kitéve. Miről a t. adófizető közönség oly felhívással értesítettik, hogy ezen listajstromokat emített helyen a hivatalos órák ideje alatt

bármikor tekintsek meg és ha a kivetés ellen alapos kifogásuk volna: felszólalásaikat a városi adóügyi osztálynál 15 nap alatt annyal inkább adják be, mivel az e tárgyakban később beérkező panaszok figyelembe vételű nem fognak.

6785—1911. sz.

Árverési hirdetőmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa közhírré teszi, hogy a városi tulajdont képező Wesselényi-ér 10-ik sorszámu házban levő alább jelzett helyiségeknek az 1911. évi augusztus hó 1-ső napjától kezdődőleg az 1914. év április hó 30-ig leendő bérbeadására a folyó évi június hó 20-ik napján d. e. 9 órakor a városháza nagytanácsstermében nyilvános árverés fog tartatni.

A bérbeadandó helyiségek a következők:

1. 2 szoba, konyha, kamara és mellék helyiségekből álló utcai lakás; kikiáltási ár: 400 korona.
2. 2 szoba, konyha, kamara és mellék helyiségekből álló utcai lakás; kikiáltási ár: 400 korona.
3. Az udvarban levő gyár- és műhely-helyiségek; kikiáltási ár: 1000 korona.

Az árverelőkö kötelesek az árverés napján a kikiáltási ár 10%-át az árvereltető bizottságnál letenni.

Az árverési feltételek a számvevőségénel (I. emelet, 10. és 11. sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kelt Debreczen sz. kir. város Tanácsának 1911. évi június hó 6-án tartott üléséből.

Városi Gandás.

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □
**DEBRECZEN SZAB. KIR.
 VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ
 SZABÁLYRENDELETEI-
 NEK GYŰJTEMÉNYE.**

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára
2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat iró-
 dájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen múltjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékeztet meg ezen kötetről, mely Debreczen múltját rajzolja meg meggyőző tóllal.

Ára 3 korona.

Tisztviselőknak, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyv-
 o o tárnaknak, egyetemenk és tanulónak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számu ajtó (közlevezár.)